

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Budżetowa

2013/0315(NLE)

18.11.2013

OPINIA

Komisji Budżetowej

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w obowiązującej Strony umowie o partnerstwie w sprawie połowów
(COM(2013)0648 – C7-xxxx/xxxx – 2013/0315(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: François Alfonsi

PA_Leg_Consent

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Na podstawie upoważnienia udzielonego jej przez Radę Komisja Europejska rozpoczęła rokowania z Królestwem Marokańskim w celu odnowienia protokołu do Porozumienia o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka. Po zakończeniu tych negocjacji, w dniu 24 lipca 2013 r., negocjatorzy parafowali projekt nowego protokołu. Obejmuje on okres czterech lat począwszy od dnia jego wejścia w życie.

Głównym celem protokołu jest udzielenie statkom Unii Europejskiej uprawnień do połowów w wodach Królestwa Marokańskiego w granicach dostępnej nadwyżki.

Zgodnie z art. 43 ust. 2 i art. 218 ust. 6 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Parlament Europejski może wyrazić zgodę na podpisanie porozumienia lub odmówić jej.

Wcześniejszy protokół, stosowany tymczasowo od dnia 28 lutego 2011 r. nie został zaaprobowany przez Parlament.

Nowy protokół przewiduje całkowitą rekompensatę finansową w wysokości 120 584 000 EUR na cały okres oraz 120 000 000 EUR na gospodarowanie zasobami naturalnymi i ich ochronę w całym tym okresie. Podstawą rocznej rekompensaty finansowej w wysokości 30 000 000 EUR jest: a) kwota w wysokości 16 000 000 EUR związana z dostępem oraz b) wsparcie dla rozwoju sektorowej polityki rybołówstwa Królestwa Marokańskiego wynoszące 14 000 000 EUR. Wsparcie to jest zgodne z celami krajowej polityki rybołówstwa, a zwłaszcza z potrzebami Królestwa Marokańskiego w zakresie walki z nielegalnymi połowami.

Pod względem treści szczegóły porozumienia przedstawiają się następująco:

Rodzaj środków	2014	2015	2016	2017	Ogółem €
Środki operacyjne	30 000 000	30 000 000	30 000 000	30 000 000	120 000 000
Wydatki administracyjne	131 000	131 000	131 000	191 000	584 000
OGÓŁEM	30 131 000	30 131 000	30 131 000	30 191 000	120 584 000

Sprawozdawca jest zdania, że z wielu powodów protokół ten jest w dużej mierze problematyczny:

- Poważne wątpliwości jeżeli chodzi o aspekt kosztów i korzyści porozumienia

Poprzedni protokół będący obecnie w mocy charakteryzował się bardzo niekorzystnym stosunkiem kosztów do korzyści z uwagi na niski poziom wykorzystania wynegocjowanych możliwości połowowych. Z oceny przeprowadzonej przez Komisję Europejską wynika, że koszt porozumienia wydawał się być bardzo wysoki w stosunku do możliwości połowowych, jakie w rzeczywistości wykorzystano. Szacunkowe obroty europejskiej floty wyniosły 30,2 mln

EUR, czyli zaledwie 0,83 EUR na każde euro zainwestowane przez UE. Zastosowanie wyłącznie wskaźnika bogactwa wytworzonego przez właścicieli statków europejskich w ramach porozumienia (bezpośrednia i pośrednia wartość dodana dla UE) sprawia, że stosunek kosztów do korzyści dla tej inwestycji europejskiej jest jeszcze mniej zadowalający i wynosi zaledwie 0,65 EUR wartości dodanej na każde zainwestowane euro. Dane te plasują się znacznie poniżej poziomu odpowiednich wskaźników dla innych umów w sprawie połowów.

Dane te wyraźnie dowodzą nieefektywności tego porozumienia z finansowego punktu widzenia. W sprawozdaniu oceniającym stwierdza się, że pod względem opłacalności ekonomicznej porozumienie to jest najmniej udane spośród wszystkich dwustronnych umów o partnerstwie w sprawie połowów.

Komisja nie przedstawiła niestety przekonujących dowodów na to, że nowe porozumienie poprawi stosunek kosztów do korzyści.

- Wątpliwości co do przestrzegania zasady, by dokonywać połowów jedynie zasobów ryb występujących w nadmiarze.

Istnieją również pewne obawy ekologiczne związane z porozumieniem. Spośród 11 zasobów dennych poławianych w wodach marokańskich pięć wydaje się być nadmiernie eksploatowanymi (morszczuk, morlesz krwisty, ośmiornice, kalmary, krewetki różowe), cztery wydają się być w pełni wykorzystane (pagrus, kielczak wielkooki, dorada, parma), a dwa zasoby nie mogły zostać odpowiednio przeanalizowane ze względu na brak danych (morszczuk czarny, kalmar). Niemal całkowite wyczerpanie tych zasobów rodzi pytanie, czy zasada, iż statki rybackie UE mogą poławiać jedynie zasoby występujące w nadmiarze, jest przestrzegana.

Także i pod tym względem nie jest jasne, w jaki sposób kwestia ta zostanie potraktowana w nowym porozumieniu. Godne uwagi jest również to, że Komisja twierdzi, iż nowe porozumienie uwzględni kwestię nadmiernych połowów, a tymczasem nie istnieją aktualne oceny naukowe dotyczące sytuacji zasobów w wodach marokańskich.

- W porozumieniu całkowicie pominięto kwestię Sahary Zachodniej.

Oprócz wyżej wymienionych ekonomicznych, ekologicznych, środowiskowych i innych niedociągnięć protokołu istnieją również sporne kwestie prawne w odniesieniu do Sahary Zachodniej, terytorium okupowanego przez Maroko. W przypadku tego protokołu zasadniczym pytaniem jest, czy przynosi on bezpośrednie korzyści ludności Sahrawi, czy też nie, które to pytanie postawił Wydział Prawny Parlamentu Europejskiego. Dokumentacja dotycząca protokołu nie wyjaśnia tej newralgicznej kwestii i wydaje się, że Komisja Europejska nigdy nie zasięgnęła opinii ludności Sahrawi ani nie uzyskała jej zgody na dokonywanie połowów w należących do nich wodach.

Inną ważną kwestią jest to, że Maroko nie wprowadziło wyłącznej strefy ekonomicznej przy Saharze Zachodniej. Ze ściśle prawniczego punktu widzenia oznacza to, że UE płaci Maroko za dokonywanie połowów na wodach międzynarodowych.

Reasumując, sprawozdawca uważa, że jeżeli chodzi o skuteczność i wydajność, a także pod względem regularności, porozumienie w obecnej formie jest w wysokim stopniu niezadowolające.

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rybołówstwa, właściwej dla tej sprawy, o zalecenie Parlamentowi odmowy udzielenia zgody.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	14.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 23 -: 9 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, Derek Vaughan, Jacek Włosowicz
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Edit Herczog, Paul Rübig, Peter Šťastný
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Jean-Paul Basset, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Zdravka Bušić, Jolanta Emilia Hibner, Helmut Scholz, Tadeusz Zwiefka